

Arrest

nr. 194.026 van 20 oktober 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2017 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen die erop gericht zijn een versnelde behandeling te verkrijgen van het annulatieberoep dat bij verzoekschrift gekend onder het rolnummer X tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 maart 2017 houdende de weigering tot inoverwegingname van een aanvraag van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2017 om 13u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij heeft een Belgische echtgenote en drie minderjarige kinderen.

Op 16 maart 2010 werd zij veroordeeld door het Hof van Beroep van Gent tot een gevangenisstraf van 3 jaar.

Op 21 november 2012 werd aan de verzoekende partij een inreisverbod voor de duur van 8 jaar ter kennis gebracht.

Op 9 december 2012 werd de verzoekende partij verwijderd van het grondgebied.

De verzoekende partij keerde echter terug naar België en diende op 23 september 2013 een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, meer bepaald in functie van zijn Belgisch minderjarig kind.

Op 7 april 2013 werd de verzoekende partij opnieuw verwijderd van het grondgebied.

Opnieuw betrad zij het grondgebied van het Rijk en op 20 juli 2016 werd zij andermaal verwijderd van het grondgebied.

De verzoekende partij kwam het grondgebied opnieuw binnen. Op 17 maart 2017 besliste de verwerende partij om de voormelde aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie niet in overweging te nemen. Deze beslissing werd op 4 april 2017 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad. Dit beroep is hangende en is gekend onder het rolnummer 205.498.

Op 17 oktober 2017 werd aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering ter kennis gebracht. Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot voorlopige maatregelen

Artikel 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“Wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.

Die maatregelen worden, nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk zijn opgeroepen, bij een gemotiveerde uitspraak bevolen door de voorzitter van de kamer die bevoegd is om uitspraak ten gronde te doen of van de rechter in vreemdelingenbetwistingen die hij daartoe aanwijst.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen voorlopige maatregelen worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen gehoord, worden.

Artikel 39/82, § 2, tweede lid, vindt toepassing op de krachtens dit artikel uitgesproken rechterlijke beslissingen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de procedure met betrekking tot de in dit artikel bedoelde maatregelen.”

Artikel 39/85 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.

Indien de vordering manifest laattijdig voorkomt, geeft de voorzitter van de geadieerde kamer of de rechter in vreemdelingenzaken die hij daartoe aanwijst, dit aan in zijn beschikking en roept de partijen op onverwijld te verschijnen binnen vierentwintig uur vanaf de ontvangst van de vordering.”

In casu stelt de Raad vast dat de verzoekende partij de versnelde behandeling vraagt van het beroep tot nietigverklaring dat zij heeft ingediend en dat gekend is onder het rolnummer 205.498. Artikel 39/85 van de vreemdelingenwet voorziet enkel in een versnelde behandeling van een vordering tot schorsing. *In casu* is er geen vordering tot schorsing hangende waarvan de versnelde behandeling kan worden gevraagd.

De vordering tot voorlopige maatregelen is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. J. CAMU,

voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

J. CAMU